14/09/2020

«Ο σταυρός είναι σημείον πόνου, αλλά και πηγή ζωής»

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

«Ο σταυρός είναι σημείο πόνου, αλλά και πηγή ζωής», ήταν ένα από τα κεντρικά μηνύματα του κηρύγματος που εκφώνησε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ.κ. Μακάριος στην Ιερά Μονή του Τιμίου Σταυρού, στο Μάνγκροβ της Νέας Νοτίου Ουαλίας, όπου ιερούργησε το πρωί της Δευτέρας, 14 Σεπτεμβρίου. Στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατά την Ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε της Τελετής της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού και της Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας.

Στο κήρυγμά του, μίλησε επίκαιρα για τη μεγάλη εορτή της Ορθοδόξου Εκκλησίας, περιγράφοντας εισαγωγικά τα ιστορικά γεγονότα που συνδέονται με την εύρεση, την ύψωση και την επιστροφή του Τιμίου Σταυρού στην Κωνσταντινούπολη, μετά από την αρπαγή του από τους Πέρσες. Ολοκληρώνοντας την περιγραφή, προέτρεψε πατρικά το εκκλησίασμα να μεριμνά ώστε να γνωρίζει τα γεγονότα που

συνδέονται με τις εορτές της Εκκλησίας μας, για να εμπεδώσει ότι “η πίστη μας δεν είναι ούτε φιλοσοφία, ούτε ιδέα, αλλά είναι πραγματικότητα που αποδεικνύεται με ιστορικά στοιχεία”.

Ακολούθως, επικέντρωσε στην πρόκληση που σηματοδοτεί η μεγάλη εορτή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού. Υπενθυμίζοντας ότι ο άνθρωπος έχει εσχατολογικό προσανατολισμό, τόνισε πως “ο σταυρός είναι μία πρόκληση για να φιλοσοφήσουμε τον τρόπο με τον οποίο ζούμε”. “Ο σταυρός είναι το σημείο του πόνου, εκεί όπου ο Χριστός σταυρώθηκε και πόνεσε”, παρατήρησε, “αλλά την ίδια στιγμή είμαστε πεπεισμένοι μέσα μας ότι ο σταυρός είναι πηγή ζωής”. “Και ξέρουμε ότι δεν μπορεί ο άνθρωπος να φτάσει στην Ανάσταση”, επισήμανε, “αν δεν περάσει από τη Μεγάλη Παρασκευή”. “Εδώ εστιάζεται το μήνυμα της Εκκλησίας μας”, συνέχισε, “που είναι ότι αυτήν την προσωπική μας Μεγάλη Παρασκευή θα πρέπει να τη ζήσουμε όχι συρόμενοι, αλλά εκουσίως. Να τη ζήσουμε ευχαριστιακώς. Να τη ζήσουμε με το θέλημά μας, έχοντας επίγνωση ότι είναι μονόδρομος για τη Βασιλεία του Θεού”.

Με δεδομένο, λοιπόν, ότι όλοι οι άνθρωποι στην παρούσα ζωή θα αντιμετωπίσουν πολλές θλίψεις, ασθένειες και δοκιμασίες, ο Αρχιεπίσκοπος τόνισε την αξία του να πιστεύουν στον Χριστό, στο Ευαγγέλιο και στον Σταυρό, κάτι που διαφοροποιεί τη στάση τους απέναντι στις δοκιμασίες. Όπως χαρακτηριστικά παρατήρησε, “πολλές φορές συναντούμε ανθρώπους, που έχουν βαριές ασθένειες, αλλά τους βλέπουμε να χαμογελάνε. Αυτοί οι άνθρωποι είναι μάλλον υγιείς. Και άλλες φορές

βλέπουμε ανθρώπους που δεν έχουν κανένα πρόβλημα, αλλά χαμόγελο δε βλέπουμε. Βλέπουμε την καρδιά τους να είναι σφιγμένη και το πρόσωπό τους καταθλιμμένο. Μπορεί αυτοί ο άνθρωποι να μην έχουν καμιά αρρώστια, αλλά δεν είναι υγιείς". Συμπερασματικά, ο Σεβασμιώτατος διέκρινε ότι "υπάρχουν πολλοί άρρωστοι που είναι υγιείς και υπάρχουν πολλοί υγιείς που είναι άρρωστοι".

Προτού ολοκληρώσει την ομιλία του, ο Αρχιεπίσκοπος αναφέρθηκε στον μοναχισμό, ως καθοριστικό παράγοντα πνευματικής ανακαίνισης, εκφράζοντας καταρχάς τη χαρά του που βρέθηκε στο μοναστήρι του Τιμίου Σταυρού, "με μια ευλογημένη αδελφότητα και με μια πολύ σεβαστή γερόντισσα", όπως διέκρινε, αναφερόμενος στη γερόντισσα Φιλοθέη. "Χαίρομαι πραγματικά, διότι κάθε φορά που έρχομαι διαπιστώνω ότι το μοναστήρι έχει πάει μερικά βήματα πιο μπροστά", επισήμανε και ευχήθηκε η αδελφότητα να μεγαλώσει και να προοδεύσει. Ο Σεβασμιώτατος μίλησε με εξίσου θερμά λόγια και για τα παρόντα μέλη της αδελφότητας του μοναστηριού της Παναγίας Παντάνασσας. Δεν παρέλειψε δε να εκφράσει την ευγνωμοσύνη του προς τον Προηγούμενο της Μονής, Γέροντα Στέφανο, αναγνωρίζοντάς του ότι πριν πολλά χρόνια διείδε τη μεγάλη ανάγκη της Αυστραλίας για πνευματική ανακαίνιση και "είχε αυτή την προορατικότητα να συνειδητοποιήσει ότι αν πραγματικά θέλουμε να αποκτήσουμε τον βηματισμό μας και την ταυτότητά μας, θα πρέπει να δουλέψουμε βαθιά και πνευματικά".